

Cyklotrasa Adventury

SLOVINSKÝM KRASEM Z JULSKÝCH ALP K JADRANU

1. den:

Vítejte na zájezdu, jehož náplní je cyklistické putování z Alp až k Jadranu. Povede vás tato brožurka a zapůjčené kopie map. Snažili jsme se, abyste podle ní mohli jet i sami bez průvodce, pokud vám vyhovuje vaše vlastní tempo a baví vás samostatně se orientovat. Nalézt ideální trasu hornatým Slovinskem k vytčenému cíli nebylo snadné, ale věříme, že vás osloví.

Etapy, pokud se nenecháte popovést autobusem, jsou poměrně dlouhé, protože mezi Alpami a mořem téměř neexistují ve Slovinsku kempy, kde by se dalo přenocovat. Proto při samostatné jízdě **nepodceňte orientaci a pravidelně se radte s touto brožurkou a mapou,** protože špatné odbočení vás může stát hodně sil navíc. **V závěru popisu máte tabulkovou přílohu s technickými parametry základní trasy i hlavních variant,** abyste si sami mohli vybrat náročnost etapy pro další den. Kdybyste v popisu našli nepřesnost či objevili další zajímavou variantu, uvítáme, když to sdělíte vašim průvodcům či napíšete do závěrečné ankety, abychom mohli popis trasy s vaší pomocí dále zlepšovat.

MALÝ SLOVNÍČEK

SLOVINSKY		SRBOCHORVATSKY
		<i>h se čte jako ch, di, ti, ni se čte dy, ty ny</i>
Ano, ne	ja, ne	da, ne
Pozdravy	dober dan, dobro jutro, dober večer	dobar dan, dobro jutro, dobro večer
Na shledanou	na svidenje	dovidjenja
Ahoj	živio , zdravo	
Prosím	prosim	molim
Děkuji	hvala	hvala
Není zač	prosim, ni za kaj	
Promiňte	oprostite	oprostite
Kolik to stojí	Koliko stane?	Koliko to košta?
Účet, prosím	Račun, prosim	
Kolik je hodin	Kolika je ura?	Koliko je časova?
Vlevo, <u>vpravo</u>	levo, desno	lijevo, <u>desno</u>
<u>Přímo</u> (rovně)	naravnost naprej	<u>pravo</u>
Která je to silnice, vesnice?	Katera cesta, vas je to?	
Kde je toaleta?	Kje je stranišče?	Gde je WC, zahod?
Nemocnice	bolnica	bolnica
Banka, pošta, hotel	shodně s češtinou	shodně s češtinou
Otevřeno, zavřeno	otprto, zaprto	otvoreno, zatvoreno
Nádraží	avtobusna, želeniška postaja	kolodvor
Čech, Česko		Čeh, Češka
Číslovky	ena, dve, tri, štiri, pet, šest, sedem, osem, devet, deset, dvajset, sto	jeden, dva, tri, četiri, pet, šest, sedam, osam, devet, deset, dvadeset, sto

2.den:

Nacházíte se v sedle **Sella Nevea** (1190 m n.m.) – v jediném horském středisku italské části Julských Alp (viz místopisná brožura. Zde začíná naše cyklotrasa. **Nezapomeňte si vzít s sebou pas pro přejezd hranice, doklad o pojištění léčebných výloh, peníze (v současné době už Eura) a blikačky, protože budete projíždět minimálně jeden tunel.**

Až vás na některé odbočce ve Slovinsku překvapí malá značka s obrázkem přeškrtnutého horského cyklisty, dobře si ho prohlédněte. Pravděpodobně nepůjde ve skutečnosti o bikera, ale o jezdcu na terénním motocyklu, takže vás se zákaz týkat nebude.

Komu je pro dnešek stoupaní na sedlo Predel málo, doporučujeme mu **na úvod horskou asfaltovou odbočku k severu**. Odbočuje ze zatáčky 500 m západně od nejvyššího bodu silnice. Stoupá vytrvale svahem až na parkoviště na vyhlídkových horských loukách v úbočí Montáže (1500 m). Dá se dojet ještě o kus dál neasfaltovou cestou až na chatu Brazza (1660 m). Viz tabulková příloha.

Nahoře se vám otevře krásné horské panorama – čelně Montáž (2. nejvyšší hora celých Julek – 2753 m), od něj napravo Viš (2666 m) druhá hlavní dominanta italských Julek, východně hraniční Magart (2679 m) a vpravo od něj Jalovec (2645 m), naproti přes údolí dlouhý hraniční masiv Kaninu (2587 m), do jehož úbočí vede ze Sella Nevea lanovka.

Případný pěší výstup na vrchol Montáže (viz tabulka v příloze) lze doporučit v kombinaci s dnešní etapou jen těm zdatnějším, pouze za dobrého počasí a v prvních termínech pouze při nepřítomnosti sněhu na vrcholu. Dlouhý výstupový žebřík byste bez jistícího vybavení měli opravdu obejít obloukem zprava. Pokud o výstupu uvažujete, rozhodně informujte vedoucího zájezdu, vezměte si oblečení pro případ změny počasí a osvětlení kola pro případný pozdní dojezd do kempu.

Základní trasa míří východně po silnici, po které jste přijeli autobusem zalesněným údolím říčky Jezernica dolů k Predilskému (slovensky Rabeljskému) jezeru (967 m). Nejlepší koupání je asi z menšího poloostrova, který budete míjet v polovině trasy podél jezera.

U výtoku z jezera je turistická chata. Zde je nutné odbočit na křižovatce doprava směr Predil, Slovenija. Následuje serpentinový výšlap s tunelovou galerií na hraniční sedlo Predil (slovensky Predel - 1156 m), kde vjedeme do Slovinska.

Ze sedla **Predel** je měřena zkrácená varianta dnešní etapy. Jsou zde záchody, pitná voda. Odsud vás čeká dlouhý sjezd do Bovce se sklonem až 12%. Krátce pod sedlem je mimořádně fotogenické místo s pevností Predel a Mangartem v pozadí a vlevo u silnice pozor na Iva.

Asi 1,5 km za Predelem odbočuje doleva **horská asfaltka do Mangartského sedla** (2055 m), náročná cyklistická lahůdka Julských Alp. Ohledně náročnosti platí v ještě podstatně větší míře totéž, co o odbočce pod Montáž. Na trase jsou tunely, osvětlení kola je nutné! 150 výškových metrů pod sedlem je turistická chata Mangartská koča. Viz tabulková příloha.

Po prvních nejprudších 7 km kilometrech projedete vesnice Strmec na Predelu a **Log pod Mangartom** s místní lidovou architekturou. V Logu odbočuje doleva silnička a cesta proti proudu Korytnice dolinou přímo pod vrcholky Mangartu a Jalovce. Můžete ji kus vyzkoušet (neprozkoumáno). Pokračujte dále do Bovce.

Po dalších 5 km zastavte u **pevnosti Kluže** – most přes úzký hluboce zaříznutý kaňon Korytnice. Do kaňonu lze nahlédnout ze silničního mostu u pevnosti i zdola z údolí směrem proti proudu, kam by stálo za to sestoupit z parkoviště při silnici kousek pod pevností – pěšky dolů po strmé stezce. Ale pozor na ukradení kol na turisticky frekventovaném místě.

Ještě před mostem nahoře u pevnosti odbočuje doleva **silnička do doliny Bavšice** pod Bavški Grintavec (2374 m) – možnost 5 km, 200 m převýšení a zpět .

Pokračujte dále do Bovce. Po 3 km od pevnosti Kluže už **dole v Bovecké kotlině na křižovatce rovně, ne doleva.**

Bovec je odsud asi 2 km, přijíždíme do hlavního údolí Soče. Zleva je nový objezd městečka, který není dosud na mapách.

Kemp se nachází hned u hlavní cesty na pravé straně a jmenuje se Polovnik. Nachází se v podstatě ještě před městem, takže buď se můžete zajet podívat nejdříve do města na kole anebo si nejdříve rozbalte stany a pak se můžete vydat do města.

Pokud byste měli zájem o rafting, kaňoning nebo speleologickou túru, je třeba být v kempu co nejrychleji. Zároveň tento svůj zájem nahlaste průvodci a on vám již požadovanou službu zajistí u místní české společnosti.

3.den:

Dnes budeme nejprve pokračovat dolů údolím Soče a pak nás čeká **přejezd hřebene Trnovski Gozd** s asi nejnáročnějším stoupáním základní trasy. Kdo by chtěl ušetřit síly, může se popovízt autobusem **do údolí Idrijci před začátek stoupání, zde začíná zkrácená varianta.** Kdo by se na přejezd hřebene necítil, může **objet hory autobusem a individuálně se projet a vykoupat v okolí cíle v rovinaté Vipavské kotlině**, případně už nahlédnout do Krasu.

Cílem dnešní etapy je kemp **Lijak** ve vsi Ozeljan, poblíž městečka Šempas.

Údolím Soče se dá pokračovat dvěma cestami. Buď po asfaltu po hlavní pod vodopád Boka (směr Žaga, Kobarid, Nova Gorica). **Anebo hezčí cesta: až k mostu pod vodopádem Boka zvolit levobřežní variantu** se 4 km šotoliny. Jsme ve vápencovém kraji, takže pod termínem šotolina se zde převážně skrývá více či méně prашná silnička s povrchovou úpravou drobným vápencovým štěrkem. Proto pozor při brždění na smyk.

Z kempu u Bovce se vydáte dále po hlavní cestě a hned na první odbočce se dáte doleva mírně dolů na **Čezsoču**. Větví se pak doleva do kempu Vodenca (tam ne - je to sice krásné místo na soutoku Soče a Korytnice, ale museli byste šlapat zase nahoru) a **rovně přes Soču** (možnost vykoupaní) **do vesnice Čezsoča**. Zde doprava po proudu Soče, za vesnicí začne šotolina až k mostu přes Soču na úrovni vodopádu Boka.

U mostu přes Soču pod vodopádem Boka doporučujeme **vrátit se na pravý břeh na hlavní silnici a po ní doleva** dojet přes Žagu a Srpenicu do Trnova ob Soči. Pozor na auta, jde o dost frekventovaný úsek.

Milovníci bikerských terénů mohou pokračovat v levobřežní variantě i za mostem pod vodopádem Boka. Nejprve dojeďte po silničce 1 km **do vesnice Log Čezsočki, ve které se na stezku najíždí úplně vlevo při úpatí svahu**. Nejprve málo používaná stezka bez větších problémů sleduje po rovině řeku a občas je třeba přenést příčný plot. V závěru překonává boční hřebínek, zejména zde jsou hrubě kamenité úseky, ve kterých asi bude nutné kolo vést. Cesta sestoupí k řece právě u mostu, který vede do vesnice Trnovo ob Soči jako varianta po hlavní cestě.

Pokračovat budeme dále po hlavní silnici (stále pozor na auta – silnice je bez větších krajnic) **z Trnova do Kobaridu**. Po 2 km je vlevo šotolinové parkoviště (s bakelitovým modrozeleným záchodem) s jednou z mála vyhlídek do kaňonu.

Pro bikery (dá se zvládnout i na trekingových kolech) zde případně začíná šikmo dolů šotolinová **Napoleonova cesta** (je označena šipkou s nápisem „**Napoleon pol. a Otoman**,“) která vede níže nad řekou. Asi v polovině Napoleonovy cesty je krásná vyhlídka na kaňon Soči z mostu „Kobariška,“. Náročnost terénu je v první půlce srovnatelná s včerejší levobřežní cestou do Trnova. Druhá půlka už je výrazně pohodlnější, hezký je závěr podle soutěsky nad Napoleonovým mostem pod Kobaridem, kde cesta vyústí na základní trasu.

Pro dobrodruhy zřejmě existuje také neprozkoumaná levobřežní varianta z kempu přes most a kamenitou cestou doprava. Stoupá postupně svahem až do vesnic Magozd, Jezerca a Drežnica, kde asi po 5 km začne asfalt. Převýšení lze očekávat kolem 250 m. Po 2,5 km je na trase dle mapy sesuvný žleb, kde by cesta mohla být přerušena. Neriskujte a případně se vraťte. Kompletní levobřežní varianta už z Logu Čezsočki je nicméně zakreslena na jedné schematické mapě cyklotras neznámého původu. Z Drežnice se klesne serpentinami opět k Napoleonovu mostu. Protože jde o začátek dlouhé etapy, mohla by připadat v úvahu pouze pro velmi zdatné cyklisty, kteří budou schopni dohnat případnou časovou ztrátu.

V **Kobaridu** by bylo asi zajímavé podívat se k památníku padlých anebo do vynikajícího místního muzea. Potom doporučujeme **sjet dolů k řece** a do Tolminu jet po levém břehu po příjemné vedlejší silničce. (Před Napoleonovým mostem pře Soču se projedte kousek pro pravobřežní silničce proti proudu kolem soutěsky.) **Za mostem doprava směr Tolmin**.

V **Tolminu doleva** po hlavní silnici přes řeku Tolminku **směr Most na Soči**. V Mostě na Soči na křižovatce tvaru T odbočte doleva – směr „Ljubljana, Idrija,“ a po cca. 2 km dojedete do **Bači při Modreju**, kde je **most přes řeku Idriju**. (Na ukazatelích je napsáno „Lokve 18 / Čepovan 15,“) Most musíte přejet na druhou stranu k nádraží.

Přejezd Trnovského gozdu:

- **Km 0** most přes Idrijcu, směr Čepovan, za mostem nádraží, které se jmenuje Most na Soči (směrem nahoru se dá dojet touto železnicí i s osobním autem a s pomocí 9 km dlouhého tunelu na Bohinjské a Bledské jezero v Julských Alpách).
- **Km 1,7** začíná šotolina a štěrk, silnice pravidelně stoupá šikmo doleva zalesněným severním úbočím svahu, pokud občas projede auto, hodně práší
- **Km 6,9** průjezd strmou stěnou do kopce končí, pořád to stoupá, ale v mírnějším sklonu, postupně začínají řídké baráčky a horské louky
- **Km 8,5** začíná asphalt, pořád to mírně zvlněně stoupá až do nevýrazného sedla, odkud to začne zase mírně klesat, občas jsou úzké asfaltové odbočky, držet se rovně po hlavní směr Čepovan
- **Km 15,3** centrum Čepovanu, které je označeno cedulí, kostel, obchůdek, asfaltová silnice pokračuje na Novou Goricu, **doleva odbočka varianty přes Lokve** – viz dále
- **Km 25,8** asi 500 m **před Grgarem**, což je následující větší vesnice, **odbočit na T-křižovatce doleva**, zřejmě značeno na Ravnicu, případně Zagorje, Trnovo či Lokve, silnička stoupá, podle mapy asphalt (neprozkoumáno)
- **Km 27,0** Vesnička Zagorje, v případě větvení se držet vždy doleva, sklon stoupání vzrůstá.
- **Km 28,3** Křižovatka se silnicí z Lokve, konec stoupání, spojení variant

Varianta přes Lokve

- odbočení doleva v centru Čepovanu směr Lokve, zatím asphalt, na rozdvójce znovu doleva, pak po 100 m končí asphalt
- štěrková silnice vede doprava nahoru šikmo svahem, povrch horší, než při předchozím stoupání (místy hlubší štěrk a větší kameny), celkem 3,5 km do kopce, pak se v sedle otevře výhled na Lokve, po 10 km sjezdu začne asphalt a cedule Lokve
- **Lokve** – menší zimní středisko - vlevo je penzion Winkler, vpravo kostel a velká asfaltová otočka, kde se dá dobrat voda z kohoutku, je tu mapa, kde jsou zakresleny cyklookruhy v okolí Lokve
- dále doprava na Novou Goricu po příjemné asfaltce pořád dolů přes Nemci a Trnovo
- **Trnovo** – obchod, doporučuje se od kostela krátká **odbočka doprava k památníku**, který je už vidět, krásná vyhlídka od Julských Alp přes Trnovski gozd a dolů do kraje
 - z Trnova dolů to jde pak dost prudce, ale pěkná silnička, je zde i pár odboček
 - Pokračovat ve sjezdu po hlavní silnici. Pozor **nepřejet křižovatku na horním okraji vesnice Ravnica**, doprava vede asfaltka na Grgar (3 km), doleva odbočka do Ravnice, spojení variant.

Od Grgaru jste vystoupali na hlavní silnici, přejedete ji přímo rovně **do Ravnice**. Sjíždějte dolů směr Kromberg vždy po nejhlavnější asfaltové silničce. Až k cíli etapy zde máte k dispozici podrobnou mapu 1: 50 000 (1 cm = 0,5 km). Serpentinami sjedete k **hradu Kromberk** (muzeum otevřeno všední dny 8 až 14 hod. v neděli 13 až 17 hod., v sobotu zavřeno). Zde začíná putování krajem vinné révy Vipavskou kotlinou a Krasem.

U hradu jedeme doleva, pořád z kopce projíždíme vesnicí Kromberk. Na příčné hlavní silnici vždy doleva **směr Ajdovščina**.

Po hlavní silnici se jede pouze asi 2, 5 km, pak je třeba **odbočit doleva na Ozeljan**, kde je kemp Lijak. V kempu prodávají výborné víno a domácí pršut.

4. den:

Tento den nás čeká přejezd vlastního Krasu do městečka Kozina, kde je jediný kempink mezi Alpami a mořem, který lze použít k přenocování. Bohužel je hned vedle dálnice, takže to nebude žádná romantika, ale k odpočinku poslouží a trasy obou okolních dní vám to jistě vynahradí. K dispozici je **celá řada variant**, jak se dostat k cíli, takže dnes můžete popustit uzdu vlastní fantazii. K dispozici budete mít opět podrobné mapy 1:50 000.

Z **Ozeljanu** pojedete zpět k hlavní silnici, kterou jen přejedete a pokračujete směrem na Vogrsko (cestou ještě pojedete dálnici)

Vogrsko – je zde starý dvorec, upravený na luxusní vinný restaurant (otevřeno od 12 - 24 hod., pondělí a úterý zavřeno). Z Vogrska asfaltka 2 km východně k menší přehradní nádrži s příjemným koupáním. Musí se vyjet před hráz a odstavit kola. Pak je tam průchod skrz železný plot a koupání je na vlastní nebezpečí.

Ve Vogrsku dále doleva na Dombravu, na hlavní **doleva na Prvačinu a Dornberk**.

V Dornberku **doprava na Branik, Sežana**.

Tabulkově zpracovaná základní trasa spojuje hlavní **turisticky atraktivní lokality** oblasti (Štanjel, Lipica, Škocjanské jeskyně) a zároveň míří do **krajinově nejhezčích odlehých oblastí centrálního Krasu kolem Komenu**. Proto je poněkud klikatá. Zahajuje se směrem na **Branik**. Značné převýšení tohoto dne je dáno celodenním součtem ve zvlněné krajině náhorní plošiny, takže by nemělo být „psychicky“ tak náročné jako stoupání na Trnovski gozd a navíc se dá snadno omezit, například **použitím autobusu pro úvodní stoupání do Štanjelu**.

Základní trasa je spočítána přes Komen a Brje při Komu, ale možná ještě hezčí bude zkratka z Kobjeglavu přes Gabrovicu přímo do **Pliskovice**, do níž doporučujeme zajet a nevynechat ji po jižním objezdu.

Krátká a také velmi hezká trasa, jejíž celkové parametry jsou uvedeny v tabulce, předpokládá přejezd autobusem do Štanjelu a pak levým obloukem po vedlejší silničce (stále po asfaltu) přes Ponikve a Dobravlje do Križe, kde se napojuje na základní trasu.

S vynecháním Štanjelu se lze dostat **do centrálního Krasu po šotolině z Dornberku nebo po asfaltu z Braniku** (neprozkoumáno).

Pokud nejste milovníci rychlejšího tempa, doporučujeme spíše vychutnat krajinu Krasu a odlehle vesničky, než se snažit stihnout turisticky známé lokality Lipica a Škocjanské jeskyně..

Z Križe už je trasa jednodušší – přes **Sežanu**, na **Lokev**, případně obloukem přes Lipicu (po asfaltu, možná i západněji po šotolině).

Hřebčín Lipica. Když kolem hřebčína jenom projedete, asi pár lipicánů uvidíte ze silnice. Ale běžná prohlídka stájí se dá bez problémů oželet, řidší prohlídky s jezdeckým přestavením jsme osobně neviděli

Vstup a pokladny 200 m rovně z parkoviště

Prohlídky hřebčína pouze s průvodcem – délka 40 minut, začínají v 9,10,11,13,15,17 a 18 hodin, v pondělí, středu, čtvrtek a sobotu též v 14 a 16 hodin, ve čtvrtek, pátek a neděli také v 15.40 hod.

Prohlídka tréninku klasické školy ve středu a ve čtvrtek ve 12 hodin.

Projížďky jsou každý den v 8.30, 9.20, 15.30, 16.30 hodin

Vstupné (rok 2000): běžná prohlídka 1000 SIT, prohlídka klasické školy s tréninkem 1400 SIT, prohlídka s jezdeckým představením za 2000 SIT. Děti 50%.

Z Lokve obloukem po asfaltu přes Divaču, ale dá se to **zkrátit po šotolině** přímo k odbočce ke Škocjanské jeskyni.

Od odbočky ke Škocjanské jeskyni dále na Škoflje, kemp Divača. jižně směr Kozina, Koper, ale využijte příjemnou vedlejší silničku přes Rodik, která odbočuje po 2 km doleva. Hlavní silnice na Kozinu je pro cyklisty zakázaná od této odbočky. V Kozině na hlavní silnici doprava na centrální křižovatku.

Škocjancke jame. Škocjanské jeskyně jsou opravdu unikátní přírodní útvar. Sice svou výzdobou poněkud zaostávají za Postojenskou jeskyní, za to si to vynahrazují obrovitostí svých prostor. Určitě ji doporučujeme všem, kdo mají o podzemí aspoň trochu zájem. Pokud neplánujete návštěvu jeskyně, nemá smysl sjíždět dolů k jejímu vstupu.

Vstupné (r. 2008) - 14 Eur dospělí, 10 Eur studenti, 6 Eur děti do 14 let.

Prohlídky probíhají v sezóně od 10 do 17 hodin každou celou hodinu; prohlídka trvá asi 1,5 – 2 hodiny. Teplota v jeskyních je 13°C.

U pokladen je parkoviště, občerstvení, toalety a umývárny.

Kemp Dujceva

Ve Skoflje dle cedulek Kamp Dujceva.

5. den:

A jede se k moři. Ale ještě nás čeká kus cesty a několik šotolinových úseků, máme ale 500 výškových metrů k dobru. **Bylo by velice dobré, držet se v první třetině více pohromadě** kvůli orientaci i kvůli přechodu hranice. (**Nezapomeňte si tento den vzít pasy**)

Z Dujčevy jižně směr Kozina, Koper, ale využijte příjemnou vedlejší silničku přes Rodik, která odbočuje po 2 km doleva. Hlavní silnice na Kozinu je pro cyklisty zakázaná od této odbočky. V Kozině na hlavní silnici doprava na centrální křižovatku. **Z Koziny** se musí vyjet podél železniční stanice k jihozápadu, potom se jede 0,5 km po hlavní silnici, pak se odbočuje doprava na **Klanec** (po hlavní dále zákaz jízdy na kole)

Dolů do **Petrinje**, zde variantně překřížení či podjezd hlavní silnice a dále po krásné nové asfaltce k jihozápadu přes Petrinjski Kras,. Na konci doleva a po 300 m doprava dolů na Črnotiče.

Črnotiče - z náměstíčka před kostelem je **správný výjezd rovně dolní cestou**, pumpa s vodou je vlevo. Do Podpeče vede slušná štěrko-šotolinová cesta, **na konci asfaltu v Črnotičích doprava pod trať**, pak to mírně stoupá do sedla, pak je sjezd s dvěma strmějšíma úseky do Podpeče.

Podpeč – je velmi pěkná kamenná vesnička s výhledem do údolí. Pod námi je vidět Hrastovlje (>>>). Jsme zase na asfaltu a čeká nás stoupání. V Podpeči pod skalou vlevo od silnice je voda, ale nebyl tam kohoutek. Postupně stoupáme velmi hezkou krajinou do **Zazidu**, což je další hezká kamenná vesnice, a do Rakitovce.

Ještě před Rakitovcem je třeba odbočit **doprava k nádraží Rakitovec** (železniční přechod hranic, jezdí tu i rychlíky) **možnost nabrat vodu ze studny**.

Po 500 m za nádražím odbočit doprava přes trať a brzy následuje téměř 3 km dlouhý sjezd šikmo svahem do Movraže. **Opatrně !! – drobný štěrk ležící na silnici ve značném sklonu.**

V **Movraži** přijedete na křižovatku a jed'te **!!!nahoru doprava!!!** V **žádném případě nejezděte dolů doleva přes Dvori**. Na mapě to sice vypadá jako zkratka, ale dostali byste se do křížku s celníky pro nepovolené překročení hranic. Dost to hlídají.

V **Movraži** teda pojedete nahoru doprava směr **Smokvica** . Po cca. 2Km za **Smokvicí** odbočíte vlevo a přes nízký kopeček přejedete na hlavní silnici. Zde opět odbočíte vlevo a silnice vás už dovede kolem městečka **Sočerga** až k hranicím.

Po odbavení přes širší kotlinu po hlavní dolů a nahoru. Po cca. **2,5 km za chorvatskou celnicí na vrcholku stoupání (je tam velký nápis „Trio,,)** odbočit, tedy pokud si nebudete chtít zajet do **Buzetu**, **ostře doprava dozadu a dolů z kopce**. Přes vesničku **Zonti** dojedete hezkou silničkou po 5,5 km na silnici od **Buzetu**, zde **doprava** údolím **Mirny**.

Po 2,5 km odbočte **doprava na Istarské Toplice** V Istarských Toplicích si dejte pauzu ve zdejším sírném bazénu. Vstup je v přepočtu cca. 50Kč a je to velice příjemné osvěžení a po vedlejší asfaltce paralelně s hlavní silnicí jed'te doleva do **Livade**, zde máte 4 možnosti.

- Pokračovat dál rovně.
- Odbočit doprava horskou variantou - údolí **Mirny**, **Oprtalj**, **Grožnjan**, údolí **Mirny** – pozor silnička na mapě není asfaltová ale šotolinová v rozumném sklonu a navíc existuje strmá asfaltka nejkratší cestou západně k hlavní silnici, která je na mapě jen drobně tečkovaná.
- Zajet si doleva na **Motovun**.
- Nechat se do kempu odvézt autobusem.

Motovun - z **Livade** přes hlavní silnici rovně na most a **rovně 2,0 km** do kopce, zde odbočit doleva a další 1,3 km do kopce (převýšení je asi 250 m) až ke hřbitovu Zde končí auta a vzhledem ke kočičí dlažbě v horním městečku i kola..

Od hřbitova se jde uličkou nahoru až k hradu (stojí za to vyšplhat až na zvonici, za kterou se platí 5 Kun), pak se dá sestoupit dokola druhou stranou přes další část městečka. Dojde se na tu příjezdovou silnici a pak to je asi 200 m do kopce zpět ke hřbitovu.

Kdo dá přednost okružnímu stoupání na **Motovun** s mírnějším sklonem obloukem, ovšem po šotolino-šterkové cestě, která je místy až kamenitá, tak za mostem přes **Mirnu doleva** a po 1,5 km před vepřínem **doprava** (na **Bartol**). Po šotolině nahoru do nového **Motovunu** a doprava k odbočce na starý **Motovun**.

Zpátky k **Mirně** a **bud'** doleva po kvalitním asfaltu s celkem přijatelnou frekvencí na příčnou hlavní (zde velká frekvence !) **nebo** zpět až do **Livade** a doleva. Po 1 km zde asfalt končí a je to klasická šotolino-šterková opuštěná cesta. Na konci u hlavní silnice je hospoda.

Z příčné hlavní silnice pokračovat podél Mirny 11 km po slušné, ale prašné šterkošotolině úplně opuštěným údolím až k moři. Závěr vede po náspu v laguně **Antenal**. Přes výtok z laguny je na silnici postaven zvedací most.

U moře **doprava** a po nepříjemně frekventované pobřežní silnici 2,5 km do **Novigradu**.

Novigrad je příjemné staré přímořské městečko s malým rybářským přístavem, podél něj jsou venkovní restaurace.

Z **Novigradu** pokračujte severně na **Dalje** do **kempu Mareda**. Je to stinný kemp přímo u moře. Pláž je dlážděna lomovým kamenem. Voda je čistá. Pozor jen na mořské ježky, kteří se přichycují zejména ve skalních prohlubních. Doporučujeme boty do vody.

Stany postavíme ve skupinové zóně kempu trochu dál od moře, abychom mohli být pohromadě a kde to máme zarezervované. Povrch tvoří drobný štěrk s jehličím v piniovém háji a tráva louky. Teplá sprcha je v ceně. Je zde obchod a stánky s ovocem a zeleninou a další.

6. -7. den:

Pobyt u moře, případně cyklistika na istrijském pobřeží

Jeskyň Baredine stojí za zhlédnutí. Vstupné v roce 2010 bylo 60 Kun.

8. den :

Dnešní den bude necyklistický. Čeká nás návštěva městečka Piran, perly slovinského pobřeží Jadranu. Odtud pojedeme do městečka Postojna, kde navštívíme světoznámé jeskyň Postojnská Jama a ubytujeme se v kempu Pivka Jama

Vstupy do Postojne každý den v 9,10,11,12,13,14,15,16,17 a 18 hodin

Vstupné z roku 2008: 19 Eur dospělí, 16 Eur studenti, 12 Eur děti, 16 Eur skupina.

Něco málo o **Piranu**:– půvabné městečko při Piranském zálivu na poloostrově Punta, vybíhajícím západním směrem v úzký mys s majákem (Madonin rtič). Bylo založeno v době řecké kolonizace Jadranu, ve 2. století př. n. l. se dostalo pod římskou nadvládu. První písemné zmínky jsou ze 7. stol., kdy patřilo Byzanci. Město tvořila dvě starobylá jádra: Punta kolem kostela sv. Klimenta, poblíž Madonina mysu, a Marčana / Marciana. Na konci 12. stol. utvořil Piran spolek s dalmatským Splitem, dohoda byla ještě jednou obnovena ke konci 13. století (1270). V té době se však už na Istrii pevně usazovali Benátčané a ani Piran nedokázal dlouho vzdorovat. Pod vládou Benátek zůstal až do r. 1797. Pak byl připojen k Rakousku a r. 1918 k Itálii. Během 2. svět. války byl součástí ochranné zóny B města Terstu, v letech 1945 – 47 obsazen spojeneckými armádami, r. 1954 připojen k Jugoslávii. Celé město je chráněno jako kulturní památka.

Chceme-li si prohlédnout největší zajímavosti, vydáme se na okruh, který začíná na Cankarově nábřeží. Tudy se podél moře dostaneme k malému starému přístavu (na jeho druhé straně pokračuje Prešernovo nábřeží k Madoninu mysu; na začátku tohoto nábřeží je **Tartiniho divadlo** a **akvárium**). Zabočíme-li kolem přístavu, zůstane nám po pravici **Námořní muzeum** a před námi se otevře centrální prostor městečka **Tartiniho náměstí**.

(Giuseppe Tartini, 1692 – 1770, piranský rodák, skladatel a houslový pedagog, považovaný za zakladatele moderní houslové virtuosity. Působil také dva roky v Praze na dvoře hraběte Kinského. Žák českého houslisty Matěje Černohorského, téměř celý život prožil v Itálii, především v Assisi a Parmě.)

Uprostřed náměstí stojí **Tartiniho socha** (1896, Antonio del Zotto). Před ní na zemi je deska připomínající setkání prezidentů postkomunistických zemí r. 1997. Od levé strany (ve směru od přístavu) si všimněte několika zajímavých domů: **radnice** (Mestna hiša) je z 2. pol.

19. stol., postavena v historizujícím slohu a ozdobena plastikou benátského lva. **Benátský dům** (Beneška hiša) je ve stylu benátské gotiky z 15. stol. Ve štukovém věnci v průčelí nese nápis Lasa pur dir! (Ať si mluvív!). Údajně jej dal postavit místní boháč pro svou milenkou a heslo je její odpovědí na klepy závistivců.

Za Benátským domem stoupá úzká ulička (IX Korpusa) ke **kostelu sv. Jiří**. Původní stavba ze 14. stol. (1317) dostala dnešní podobu v 17. stol. (1637). Součástí kostela je bohatá klenotnice. Vedle stojí **zvonice** z počátku 17. stol., jejíž předlohou byla zvonice kostela sv. Marka v Benátkách. Vedle věže je osmiboká budova **baptisteria**, jehož křtitelnicí je bývalý římský sarkofág.

Před vchodem do kostela je terasa, odkud vidíme Terst, za dobré viditelnosti i Benátky, ale především celý Piran, Terstský a Piranský záliv. Východním směrem se táhne pozůstatek **hradeb** (dnes asi 300 m, dříve 2 km) se sedmi věžemi; hradby oddělovaly město od pevniny (dole v městečku se dochovala **brána Marciana**).

Sejdeme od kostela a Nemocniční ulicí (Bolniška ul.) se vracíme k náměstí. Po levé ruce budeme mít **minoritský klášter** sv. Františka. Dnes je v něm starobinec, ale krásným portálem z 15. stol. můžeme nahlédnout do klášterního nádvoří. Po pravé straně stojí **kostel Panny Marie Sněžné** z r. 1404. Odtud se dostaneme na náměstí ke **kostelu sv. Petra** ze začátku 19. stol. Nad jeho vchodem je obraz Madony, dílo Tizianových žáků. Posledním zajímavým domem na náměstí je barokní **Tartiniho rodný dům**, v němž je malé muzeum a sídlí tu organizace hájící práva italské menšiny. Na Cankarově nábřeží stojí **palác Gabrielisů** z 19. stol., v něm je Městské muzeum. Kdo má více času, může pokračovat Prešernovým nábřežím k restauraci Pavel a tři vdovy, kde zabočí na nám. 1. máje. Na něm stojí barokní **fontána** a stará **lékárna**, poblíž pak **kostel sv. Štefana** (Židovski Trg), odkud Verdiho ulicí dojde zpět na Tartiniho náměstí.

9. den :

Závěrečná etapa v malebném okolí Postojny: Z kempu Pivka Jama sjedete na hlavní silnici vedoucí z Velikého Otoku. Až k ní sjedete odbočte vpravo a pokračujte po hlavní až do vesničky Bukovje. Odbočka ke hradu a do vesničky Predjama vede z kopce doleva z Bukovje. Prohlídka hradu stojí za to, ale i zvenčí je samotný hrad velmi působivý a je zasazen v malebné krajině. Z hradu se vraťte na silničku vedoucí nahoru do kopce do Bukovje a Gorenje. Odtud následuje sjezd do Belska které projedete a dostanete se na křižovatku "T" na ni se dejte doleva na Studeno (opět stoupání) až na rovinku, kde budete mít po levé ruce vesničku Strmca. V závěru je stoupání do Lohači, kde ale hned na začátku odbočte na lesní cestu doprava. Ta vás povede nejprve na jih pak ostře na západ a po spojení s další lesní cestou na jihovýchod kolem Jazbečeho Vrhu 698m. Na dalším spojení lesních cest ostře doprava jakoby zpět na severozápad. Na křižovatce "T" doleva až k jeskyni Pivka Jama. Vzhledem k tomu, že v okolí je množství různých odboček a lesních cest, lze si trasu upravit dle vlastních představ. Popsaná trasa se nám zdá neoptimálnější. Měří asi 30 km, má převýšení 270 m a vede po málo frekventovaných úzkých asfaltkách a šotolinových lesních cestách ve velmi pěkné krajině.

Podle zkušeností je výhodnější jet tuto trasu opačným směrem.

Vstupné (rok 2008) do Predjamskeho Gradu je 8 eur/dospělý, 7 eur/děti, 5 eur studenti.

Otevřen od 9 do 19 hod.

jeskyně: 7 eur/dospělý, 4 eur/děti, 6 eur studenti.

hrad + jeskyně: 13 eur dospělý, 11 eur studenti, 8 eur děti.

Večer následuje noční přejezd do ČR

Cesta domů

Pojedeme přes Kranj, Jesenickým tunelem, kolem Villachu a dále po stejné trase jako při cestě do Slovinska. Příjezd do Prahy předpokládáme kolem 7:00 ráno.

Děkujeme za účast. Doufáme, že se vám zájezd líbil a někdy příště na shledanou!

CK Adventura